מתגעגעים לפרס...

בסוד שיח
מאת שאול שיח

ראש הממשלה ושר הבטחון, יצחק רבין לא התלהמם, אם להשתמש בלשון המעטה, מדבריו של מזכ"ל מפלגתו, ח"כ נסים זווילי בישיבת הסיעה שבוע. זווילי עירכן את מר רבין, כי הוא יצא לא טוב ברעת הקהל בשל האופן שבו הוא טיפל במשבר ש"ס-מר"ץ. מה שאמר זווילי בגילוי-לב הראוי לכל שבח ליצחק רבין, היה רק אפס קצהו ממה שנאמר על ראש הממשלה בכל הפורומים הבלתי רשמיים, כאשר התייחסו למשבר הממשלתי. ניתן היה לשמוע הן בליכוד, הן בש"ס והן בעבודה, כי שמעון פרס היה יוצא מהמשבר הזה שלם יותר וקרוב לוודאי שאצלו זה כלל לא היה קורה. שמעון פרס עצמו שמר על רממת אלחוט בימי המשבר ואישר ליצחק רבין



שר החוץ שמעון פרס

להסתבך ולאבד נקודות חשובות בדעת הקהל. יותר ויותר נשמעת ביקורת בתוך מפלגת העבודה על יצחק רבין על שהוא "זאב בודד", שאינו מתייעץ עם חברים ונוהג במפלגה כבאחרונה פרסית. הדבר מוצא את ביטויו ב"תוצאות העיסקיות" של יצחק רבין בתוך המפלגה. כל מועמד של שמעון פרס שעמד מול מועמדו של יצחק רבין בהיערכות לקראת הבחירות המוניציפאליות זכה. יצחק רבין נמצא גם במיעוט בתוך הממשלה וכדי לא להיכשל בהצבעות הוא נגרר אחרי העמדות של מר"ץ שהן מתואמות עם "היונים" של מפלגת העבודה שאליהם חבר גם שמעון פרס. לקראת סוף השבוע שוב החלו הדלפות מגמתיות ממפלגת העבודה על מגעים עם המפד"ל על הצטרפות למשלתי, אלא שבמפד"ל אין איש המאמין, כי יצחק רבין מסוגל להעביר מהלך בניגוד לרצונה של מר"ץ. לא שהמפד"ל ח"כ מחזרת אחרי מפלגת העבודה, אלא שביקור "השליחים" הבאים, בכיכול, מטעמו של יצחק רבין, אינם זוכים לאמון הרואי, כי הם מסוגלים לעמוד במה שהם מבטיחים.

אין ספק כי אם היום היו נערכים "הפריימריס" במפלגת העבודה, היה שמעון פרס גובר בקלות על יצחק רבין, ודווקא מציאות זו באה לאשר את הצדק שבהתנגדות לתיקונים בתוק בחירה ישירה של ראש ממשלה. מעבר לדברי חנופה של "קבוצת נהנים" קיימת אכזבה קשה מיצחק רבין בכל מפלגות, והופתעתי שגם בש"ס הביקורת עליו קשה ביותר. ח"כ נסים זווילי וח"כ רליה ארזיץ לא היו מעיזים להתעמת עם ראש הממשלה ישירות אלמלא חשו, כי מעמדו במפלגה ובמוסדותיה נמצא בשפל המדרגה.

סיפור היונה

זקני שכונת "מאה שערים" בירושלים זוכרים היטב את סיפור החתול, שהרב חיים זוננפלד זצ"ל נדרש להשיב כיצד להתייחס אליו. ומעשה שהיה כך היה:

ר' "לייבל שָמֶש (ר' לייבל השַמש) נחשב כצדיק נסתר. הוא עשה כל שביכולתו, כדי שלא ייראה חס וחלילה מעבר ליהודי פשוט שומר מצוות. בכל בוקר בעלות השחר היה יוצא את ביתו ובדרכו לבית הכנסת היה מעיר משנתם כמה יהודים, שאת שמעו של השעון המעורר לא ידעו עדיין. באחת הסימטאות גר יהודי כבד־קימה ור' "לייבל שָמֶש" נאלץ היה לקרוא את שמו בקול רם מספר פעמים עד שהיה ניעור משנתו. השכן הקומה העלינה שלא היה מצדיקי קרתא לא אהב את ההשכמה שעשו גם לו והיה בריב ובכעס על ר' לייבל. בוקר אחד כאשר ר' לייבל הגיע להעיר את כבד הקימה, התתין לו השכן ליד החלון כשביד כד עם מיקרה וללא היסוס שפך אותם על ראשו של ר' "לייבל שָמֶש". ר' לייבל לא הגיב כלל והמשיך בדרכו לבית הכנסת כאילו כלום לא אירע. בצהרי אותו יום חש השכן שלא בטוב ולאחר שעה קלה החזיר את נשמתו לבוראה.

למחרת בבוקר הגיע ר' לייבל כמנהגו להעיר את חברו ותתול שחור נצמד לרגליו ושום "קישתה" לא עזרה כדי לגרש את התתול הטרדן. וכך יום־יום בהליכתו לבית הכנסת ובשובו משם. לאחר שבעה ימים של ליווי צמוד החליט ר' לייבל לשאול את רבה של ירושלים, הרב חיים זוננפלד זצ"ל מה לעשות בתתול הטרדני. השיב לו הרב זוננפלד כאשר יצמד אליך התתול מחר בבוקר אמור לו שלוש פעמים: "מחול לך, מחול לך מחול לך" ונראה מה תהיה תגובתו. כן שמע וכך עשה. בבוקר כשהחל התתול ללכת בעקבות סיבב את פניו אליו ואמר במצוות רבה של ירושלים. והנה זה פלא: התתול חזר על עקביו ונעלם. בצהרי אותו יום נמצאה גוויתו בפתח הכניסה לשוק "מאה שערים", והוא רחום יכפר עוון. ולמה ההקדמה הזאת? פשוט כדי להכניס אתכם לאווירה של "סיפור היונה" שארע ממש בשבוע שעבר בירושלים: לצערי אי־אפשר לנקוב בשמות המעורבים, משום שלא קיבלתי את רשותם ומדובר בשמות נכבדים ביותר.

הסיפור מסופר מפה לאוזן בין המקורבים לאותו אדמו"ר קדוש עליון וכותב שורות אלו שמע זאת מכלי ראשון ממש.

והנה העובדות. האדמו"ר הירושלמי שליט"א ביקש לפני כחמש שנים מהאדמו"ר הבני־ברק זצ"ל, שיוויתר ברבים על תמיכתו באדמו"ר שליישי המתגורר בירושלים ואשר בשם של אותה האדמו"רות נושאים עוד שני אדמו"רים באר"צ ולא בהצלחה יתירה: לאחר הפצרות נתן האדמו"ר את תמיכתו אך לא באורח פומבי, אף מכתב מנומק הכין לאדמו"ר הירושלמי, מדוע אין הוא מפרסם בגלוי את תמיכתו באדמו"ר השלישי. כאשר הגיע האדמו"ר הירושלמי לקחת את המכתב, "חטף" אותו אחד החסידים של האדמו"ר הבני־ברקי וסירב לתתו למרות בקשות חוזרות ונשנות. לא היה מדובר בחסיד קל־דעת אלא בחסיד מכובד מהישובים הראשונה במלכות, ולידיעתו הובא כי לאדמו"ר הירושלמי "יש קפידא" עליו והוא תובע את המכתב בתוקף. משלא נענו הבקשות הדל האדמו"ר הירושלמי לבקש והחסיד, לא עלינו, נפל למשכב ומחלתו ויסוריו נוראים היו. הוא ניסיונות להסביר לחסיד ולמשפחתו את הקשר בין המכתב המבוקש לבין המחלה ר"ל, אך המכתב משום מה לא נמצא, וחרש לא יכלו לכתוב, כי האדמו"ר הבני־ברקי הצטרף לסמליה של מעלה. בשבוע שעבר נסתר החסיד ויקהל מכובד ליוזה אותו לבית עולמו.

סמוך ליום הסטירה נכנסה יונה מבעד לחלון לביתו של האדמו"ר הירושלמי והתמקמה לה באחת מפינות החדר. כל ניסיונותיו של אחד החסידים להוציאה מהבית עלו בתוהו והיא נאבקה בו עד זוב דמה. משכשלו כל הניסיונות להוציאה מהחדר, נכנסו לחדר האדמו"ר שליט"א וסיפרו לו את סיפור היונה. הודה האדמו"ר שלא לגעת בה ולהניחה במקומה. יצא החסיד המשמש בקודש לקניות ובא מקורב אחר וראה את היונה, בלי לדעת את סיפור המאבק העיקש לגרשה ואת הוראת האדמו"ר שלא לגעת בה. וכל הסיפור התחיל מהתחלה. הרבי בחדרו הוא בחדר השני החל עם מקלות לנסות לגרש את היונה, אך זו לא נמשכת לאוויר שזרם מבעד לחלון הפתוח ונאבקת בעקשנות רבה, כדי להימלט מידי החסיד. לאחר קרב ממושך הצליח החסיד ללכוד את היונה, הוציאה מן הבית והניחה בחצר. כעבור שעתיים חזר המשמש בקודש, נכנס לחדר ומה חשכו עיניו לראות כי היונה איננה עוד בפינת החדר. החלו מיד לבדוק מי היה בדירה ומה קרה בדיוק, ואז לפי תומו סיפר החסיד, כי אמנם כן, ניהל מאבק לא קל עם היונה, אך סוף הצליח לסלק אותה מן הבית. סיפרו לו, כי הרבי שליט"א הורה שלא לגעת בה, ואז יחד ירדו לחצר ומצאו אותה יושבת בדיוק באותו מקום שבו הניח אותה החסיד השני וכמובן העלו אותה חזרה לפינתה בחדר. בשלב זה יצא האדמו"ר מחדרו, הביט בה ממושכות אמר את מה שאמר והיונה ברצונה החופשי עזבה את מקומה ועפה לדרכה. כמובן, שמצאו בספרי הקבלה את דבר גילגול נשמת צדיקים דווקא ביונים, כדי לזכות בכפרת עוונות והם בטוחים, כי האדמו"ר רך הלב אכן מחל, למרות שראה במכתב שנחסף משהו רוחני ביותר, ומשום כך כה התעקש לקבלו.

יגאל ביבי לא יוותר

יו"ר סיעת המפד"ל בכנסת, ח"כ יגאל ביבי, לא הסתפק השבוע בפרסום הודעה לעתונות על פעילותה האגרסיבית של סיעת סל"ע (מר"צ עבודה) באוניברסיטת "בר־אילן", שבאה לערער את רמותה הרתית היהודית. ח"כ ביבי הלחיט "להרעיש עולמות", כדי שתופעה רוגמת "סיעת סל"ע לא תשנה בבחירות הבאות לאגודת הסטודנטים. ח"כ ביבי נפגע מכך שיו"ר ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, ח"כ "אבריס" בורג התגייס לסייע לסיעת סל"ע באוניברסיטת "בר־אילן, בעוד אביו נשיא התנועה העולמית של המפד"ל, נמנה על אותם אישים שהשקיעו עמל רב, כדי ש"בר־אילן" תשמור על צביונה הדתי־ציוני. ח"כ ביבי לא נרגע בעקבות הנצחון הסותר



ח"כ יגאל ביבי

של סיעת "יחדיו" המזוהה עם המפד"ל ופנה במכתב ליו"ר הוועד המנהל של האוניברסיטה, ד"ר זרח ורהפטיג, שיאתר דרכים למנוע אפשרות של יישום מצעה של סל"ע בין כתלי האוניברסיטה.

כתב ח"כ ביבי לד"ר ורהפטיג:

"קראתי את מצעם ופרסומיהם (של פעילי סל"ע) אשר בהם הם מכריזים כי באוניברסיטת "בר־אילן" לומדים מיעוט של סטודנטים דתיים – רק 42 אחוז. סעמותיהם נגד ריקודי־עם צנועים ונגד הבאת זמר חסידי בחנוכה וכן דרישתם למגורים מעורבים – כל אלה צריכים להדליק נורה אדומה ולגרום לנו לבחון דרכים לשמירה על צביונה היהודי של האוניברסיטה".

ח"כ ביבי שהוא עצמו בוגר האוניברסיטה תובע במכתב להרחיב את המדרשה לבנות שליד האוניברסיטה וקץ את "הבולל", שאגב ווכה לשבחים רבים גם בקרב הציבור החרדי. יש להגביר את לימודי היסוד ביהדות וגם בקבלת תלמידים צריך לתת דגש- על הציונים שהתלמידים קיבלו בלימודי היהדות בתיכון ולהתחשב בתנאי הקבלה בתלמידי ישיבות ואולפנות".

ח"כ ביבי כותב עוד: "סטודנטים אשר אינם מעוניינים בכל אלה, יכולים ללמוד באוניברסיטאות או במכללות אחרות..."

עלילת דם על יהודים מופצת בבוסניה

העתונות משום מה אינה מגלה עניין בפעילותה של "הקבוצה הפרלמנטרית למאבק בתופעות האנטישמיות והגזענות" בראשותו של סגן יו"ר הכנסת, ח"כ עובדיה עלי. בקבוצה הפרלמנטרית הזאת, חברים חברי כנסת מכל סיעות הכנסת ולזכותה ולזכות יו"ר הכנסת, פרופ' שבח וייס ניתן לזקוף את העובדה שכפרלמנטים רבים בעולם מציינים את "יום השואה" בעמידת דומיה או בדיון מיוחד על האנטישמיות ושנאת הזרים.

הקבוצה הפרלמנטרית מקבלת סקירות לעתים קרובות על תופעות וגילויי אנטישמיות במקומות שונים בעולם מפי מזכיר הממשלה, מר אליקים רובינשטיין, שהוא יו"ר הפורום הבינמשרדי לנושא זה. בישיבה שהתכנסה השבוע, דווח, כי רווקא הפרלמנט הבריטי התמקד מלעסוק בנושא השואה בנימוקים פורמליים של תקנון וסדרי־יום.

חברי הכנסת שהשתתפו בישיבה הזדעזו לשמוע, כי סיפורי עלילות־דם על יהודים אינם נחלת ההסטוריה הרחוקה, אלא מציאות ממשית ולא לעתים נדירות. כך, למשל, סיפר מזכיר הממשלה, כי בבוסניה שביוגוסלביה טרם איזה גוף אנטישמי להפיץ בקרב הקהילה המוסלמית סיפור גלפיו, מסוכן לשלוח את הילדים לישראל. וזאת למה? משום שקיימת סכנה שהילדים "יועלמו" במסגרת צרכים פולחניים של קבוצות יהודיות. הללו, היהודים, כך העלילה, חותכים את הילדים בעודם בחיים כחלק מהפולחן הדתי ועושים שימוש בדמם ובבשרם של הילדים...

הקבוצה הפרלמנטרית הישראלית מתבוננת לנצל את מלאת 100 שנה למשפט דרייפוס (בקרוב) כדי לקיים אירועים רבים ברחבי תבל לגינוי האנטישמיות ושנאת זרים. באחרונה פעיל מאד כסף ערבי בהפצת פרסומים אנטישמיים והעתונות במדינות ערב אינה נקייה מהטפה לשנאת יהודים.

רוממות השלום בגרונם אך לא... במחשבים

גורמי הסכרה הישראלים טרם הצליחו לקלוט, כי אחד מערוצי ההסברה היעילים ביותר הוא המחשב, שרבים, עשרות מיליונים, עושים בו שימוש יום יומי ומחוברים למאגרי מידע, כדי להתעדכן בנעשה בעולם. תחנת המחשב של הפלשתינאים "פלשתינין נט" עושה שימוש כמעט יומיומי להפצת תעמולה ולפגיעה במדינת־ישראל. כך, למשל, הם פנו באמצעות המחשב לצאת ולהפגין נגד אישיות ישראלית, כאשר זו ביקרה בקנדה. בישראל החלה לפעול תחנת המחשבים "ירושלים אחת" ב"יום ירושלים" ובאמצעותה הופצה איגרת של ראש עיריית ירושלים, טדי קולק לרגל "יום ירושלים" ולאגרת זו הגיבו באמצעות המחשב הביתי (המחובר ל"מודם") אלפי יהודים מכל היבשות. עתה נערכת התחנה לתת תשובות בזמן־אמת ל"קל פלשתין" וליזום מתקפות הסברה חיוביות.